

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 5T/148/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6717010661
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bc. Viktor Marko, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2018:6717010661.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen samosudcom JUDr. Bc. Viktorom Markom, PhD., v trestnej veci obžalovaného V. Z., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 08. 10. 2018 vo Zvolene, takto

rozhodol:

obžalovaný V. Z.Q., nar. XX. XX. XXXX v G. G., trvale bytom G. G., H. X,

uznáva sa za vinného, preto že

v období od mesiaca apríl 2016 do októbra 2016 vo L. a na iných miestach si úmyselne riadne neplní svoju zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrovať svoje dieťa, syna V. Z., nar. XX. XX.XXXX vyplývajúcu mu z ustanovenia § 62 zákona o rodine č. 36/2005 Z.z. a deklarovanú mu aj rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 32P 191/2007-54 zo dňa 22.11.2007, právoplatným dňa 03.12.2007, ktorým je zaviazaný prispievať na výživu svojho syna V. Z., nar. XX. XX.XXXX výživným vo výške 4.000 Sk (132,78 Eur) mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky K. Z., nar. 08. 01. 1977, toho času k rukám dospelého syna pričom od 08.12.2016 sa nachádza v ÚVV a ÚVTOS J. a vyživovaciu povinnosť voči synovi V. Z. nenahlásil, toho času v ÚVTOS E.F. J. K., kde je od 22.08.2017 pracovne zaradený, kde má nahlásenú vyživovaciu povinnosť, počas rozhodného obdobia uhradil výživné v celkovej výške 750,-Eur, neprispieval žiadnym iným spôsobom na výživu svojho syna, kde počas rozhodného obdobia pracoval v Č. V. v spoločnosti NASTAS,s.r.o., odkiaľ odišiel, podľa poslednej registrácie na Sociálnej poisťovni bol naposledy vedený ako SZČO od 01.07.2007 do 30.09.2009 a od 22.08.2017 má zamestnávateľa ÚVTOS; nie je evidovaný ako uchádzač o zamestnanie na ÚPSVaR G. G., posledná evidencia bola v čase od 24.11.1999 do 19.06.2002, nie je a nikdy nebol poberateľom dávky a príspevkov v hmotnej núdzi, poberal prídavok na dieťa vo výške 23,52 Eur od 01/2016 do 02/2016, podľa evidencie na odbore živnostenského podnikania je vedený ako podnikateľský subjekt V. Z. - BORA MOTORS s miestom podnikania H. X, XXX XX G. G., kde k pozastaveniu živnostenského oprávnenia v plnom rozsahu došlo v období od 08.01.2014 do 07.01.2017, kde stav je toho času uvádzaný aktívny, a neuhrádzal vyživovaciu povinnosť ani s poukazom na § 62 Zákona o rodine č. 36/2005 Z. z., a nezaobstaral si dostatočný príjem, teda sám vlastným zavinením si privodil stav bez hmotného zabezpečenia, čím mu vznikol dlh na výživnom- za obdobie od 01.04.2016 do 31.10.2016 k rukám dospelého syna V. Z., nar. XX.XX.XXXX;v celkovej výške 179,46,-Eur,

teda

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne riadne neplnil svoju zákonnú povinnosť vyživovať iného,

čím spáchal

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona.

Za to sa odsudzuje:

Podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, § 37 písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4, § 46 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ť o v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Zvolen podala dňa 16. 11. 2017 na tunajší súd pod sp. zn. 3Pv/233/17/6611 obžalobu na V. Z. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona.

Obžalovaný V. Z. sa na hlavné pojednávanie dňa nedostavil, pričom súhlasil s vykonaním hlavného pojednávania v jeho neprítomnosti, súd preto v súlade s § 252 ods. 2, ods. 3 Trestného poriadku vykonal hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti.

Podľa § 258 ods. 4 Trestného poriadku bola vzhľadom na neprítomnosť obžalovaného na hlavnom pojednávaní prečítaná zápisnica o jeho výsluchu z prípravného konania, v rámci ktorého po zákonom poučení v podstate uviedol, že vyživovacia povinnosť mu bola určená rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 32P/191/2007 zo dňa 22. 11. 2007, ktorým bol zaviazaný prispievať na výživu svojho syna V. Z. výživným vo výške 4.000,- Sk (132,78 Eur) mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky K. Z., t.č. k rukám dospelého syna, pričom od 08. 12. 2016 sa nachádzal v ÚVV a ÚVTOS J., do predbežného zadržania bol vzatý 14. 11. 2016. Vyživovaciu povinnosť voči synovi si nahlásil hneď na začiatku, kde pri rozhovore so sociálnym pracovníkom z J. nahlásil obe deti. Nevedel si vysvetliť, prečo dcéra V. bola nahlásená, a syn V. nie. Počas rozhodného obdobia uhradil výživné v celkovej výške 500,- Eur v máji z prvej výplaty, kde pracoval pre spoločnosť NASTAS, s.r.o. v Z. J. J., dňa 12. 05. 2016 mu bola zaslaná suma výživného vo výške 150,- Eur a následne v mesiaci jún uhradil prostredníctvom brata Y. 150,- Eur synovi a 50,- Eur dcére. V mesiaci júl, august bol so synom stále v telefonickom kontakte a rovnako aj s dcérou. Pretože sa s bratom pohádali, odišiel do X., kde pracoval na stavbe, ale len brigádnicke, bez zmluvy. Aj v tom čase posielal synovi peniaze a rovnako cez starú matku V.. Vždy posielal po 100,- Eur v obálke a dcére po 20,- Eur. Keď odosiela peniaze, vždy posielal vopred SMS správu synovi aj dcére, mal tri rôzne čísla, ale tie správy nevedel doložiť. V auguste 2016 poslal synovi niekoľko platieb, kde mu tvrdil, že ide na brigádu do Španielska a nakoniec odišiel na dovolenku do A.U., čo mu potvrdila priateľka X.. V septembri a októbri tiež poslal po 100,- Eur, pričom tieto platby mu boli priznané v zmysle uznesenia. Toho času podal na Okresnom súde Banská Bystrica návrh na zníženie vyživovacej povinnosti a zároveň pri nástupe do výkonu trestu v E. J. K. nahlásil vyživovaciu povinnosť voči obom deťom, ale papiere od syna sa mu nevrátili. Opätovne dostal nové žiadosti, ktoré zaslal sociálnemu kurátorovi na ÚPSVaR vo L. so žiadosťou o pomoc pri vybavovaní vyživovacej povinnosti. Ku dlžnému výživnému sa nevedel vyjadriť, pretože väzba, keďže si vyživovaciu povinnosť nahlásil, sa do trestného konania neráta. Podľa neho je potrebné zistiť, že v žiadostiach v zadržavacej väzbe v G. a vo väzbe v J. uvádzal obe deti. Je ale pravda, že odpovede na žiadnu žiadosť sa mu ani predtým nevrátili.

Na hlavnom pojednávaní bol vypočutý svedok V.Ó. Z., syn obžalovaného, ktorý po zákonom poučení uviedol, že otec mu neplatí výživné v podstate od smrti matky, nie pravidelne. Ohľadne rozhodnutia ÚPSVaR o priznaní náhradného výživného, v ktorom čestne vyhlásil, že otec mu neplatí výživné od novembra 2016 uviedol, že mu bolo povedané, že mu mal platiť od dovŕšenia 18 rokov, on tu ale nie je z

vlastnej vôle, ale preto, že potrebuje náhradné výživné, teda jeho sem poslal úrad práce. Je možné, že mu otec niekedy poslal nejaké papiere ohľadne výživného, ale ich nevyplnil a nezaslal späť. Matka mu umrela 18. 01. 2016, vtedy býval u mamy na byte spolu so starým otcom. To bol mamin byt, po jej smrti tam býval starý otec, on, v podstate aj jeho otec, ktorý sa tam zdržiaval, preto uvádzal, že mu neplatil riadne výživné od apríla 2016. Preto na ÚPSVaR uviedol, že mu otec neplatil od novembra 2016, lebo od neho chceli zdokladovať, že nedostáva výživné, otec v apríli 2016 odišiel do Č., sú to už dva roky a presne si to nepamätal, asi dva alebo trikrát mu poslal po 100,- Eur. Raz mu poslal ujo peniaze z výplaty s tým, že mu ich otec vráti, bolo to asi vo výške jednorazového výživného. Aj na polícii uvádzal, že nech kľudne otcovi zarátajú všetko.

Na návrh prokurátorky bola v zmysle § 264 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku na hlavnom pojednávaní na odstránenie rozporov vo výpovediach svedka prečítaná zápisnica o jeho výsluchu z prípravného konania, v rámci ktorej sa vyjadroval k jednotlivým úhradám výživného, na čo svedok uviedol, že to môže byť tak, ako to tam uviedol.

Svedok Ďalej uviedol, že momentálne poberá náhradné výživné, sirotsky dôchodok, študuje na UMB, teraz pôjdem znovu do prvého ročníka, a od otca mu chodia sumy vo výške 10 až 15 Eur, ktoré musí potom vrátiť na ÚPSVaR, jedenkrát za pol roka sa to musí zdokladovať.

V zmysle § 263 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku boli na hlavnom pojednávaní prečítané zápisnice o výsluchu svedkov z prípravného konania.

Svedkyňa X. Š. v prípravnom konaní po zákonom poučení vypovedala, že svedok V. Z. je synom jej priateľa, obžalovaného V. Z.. Jeho syn nebýval s matkou K. Z., pretože s ním mala problémy so správaním. V.G. nastúpil do prvého ročníka športového gymnázia v G. G., prvý ročník si vybavil internát, ale zväčša sa zdržiaval u otca. Preto bolo ubytovanie zrušené a presťahoval sa ku svojmu otcovi, kde bol od druhého ročníka. Po celý čas mu otec zabezpečoval celodennú vyživovaciu povinnosť, z toho dôvodu teda nebolo potrebné uhrádzať matke výživné. Bývali spolu starý otec, otec a syn. Syn s ním býval až do úmrtia mamy, ktorá sa starala celý čas o dcéru V., na ktorú uhrádzal vyživovaciu povinnosť stále. Všetci traja sa následne presťahovali do bytu K. Z., pretože starému otcovi bola zverená vnučka V. Z.. Takto spolu žili do apríla 2016, kedy obžalovaný odišiel do Z. I. Č. V. za prácou. Mala vedomosť o tom, že od toho momentu obžalovaný posielal výživné na syna prostredníctvom svojho brata Y. Z., na ktorého účet bola zasielaná výplata obžalovaného. Okrem toho mu obžalovaný posielal v obálke 200,- Eur, pretože prevody z ČR boli drahé, a druhýkrát v obálke 150,- Eur, ktoré boli zasielané priamo z G.. Zvyšné mesiace od júla 2016 do novembra 2016 mu posielal po 100,- Eur. Tiež aj jej prišla obálka s peniazmi, lebo pre obžalovaného brala úver, kde sa jej aj ospravedlňoval, že kvôli peniazom, ktoré posielala deťom, jej nemohol poslať celú splátku. Obžalovaný deťom posielal peniaze v takých farebných obálkach. Obžalovaný sa vo svojom synovi veľmi videl a chcel mu dopriať všetko, čokoľvek potreboval, hneď mu zaslal peniaze. Tie peniaze posielal v septembri a októbri 2016, lebo krátko na to ho zavreli. Za to obdobie, čo bol obžalovaný preč, synovi určite posielal peniaze, lebo mal výčitky voči V., že jej posielala menej, lebo vedel, že je o ňu dobre postarané, a syn mu tvrdil, že sa živý sám, čo ale nie je pravda, lebo sa o neho staral starý otec. Dňa 20. 01. 2017 jej prišla SMS od syna obžalovaného, kde ju upozorňoval, aby si dala pozor, či pri výpovedi pôjde proti nemu. Ona ale nemá čo zatajovať, všetci vedeli, aký je syn obžalovaného, len obžalovaný to nevidel. Obžalovaný vtedy v Č. nechal v aute 600,- Eur, a ju prosil, aby so synom a starým otcom prišla pre auto, čo ale neurobila, a syn obžalovaného nikomu nepriznal, že tie peniaze zobral. Okrem toho bol aj na dovolenke pri mori, kam mal ísť pôvodne pracovať, ale z práce nebolo nič, a cestu si musel z niečoho zaplatiť. Od starého otca vedela, že sa o chlapca stará on a chlapec mu nikdy žiadne prostriedky na bývanie a stravu nedal. Na záver uviedla, že aj keď bol obžalovaný s manželkou už rozvedený, po celý čas sa o nich staral, aj im na rok prenajal byt v G. G., ale najviac sa vždy zaujímal o syna, o ktorého sa nakoniec staral aj sám, lebo si s ním matka nevedela rady. Obžalovaný si po celý čas myslel, že so synom má najlepší vzťah, a aj keď syn starého otca ohováral, vždy veril synovi, a s otcom sa aj pohádal. To, že ho syn udal za výživné, obžalovaného úplne zložila. Syn ho vtedy vyhodil z bytu, inak by do Č. za prácou neodišiel. Brata Y. tam mal obžalovaný dlhodobo, preto sa s ním dohodol. Taktiež bol syn spolu so strýkom za obžalovaným v Č., a Y. Z. teda mohol byť svedkom odovzdávania nejakých peňazí, alebo oblečenia. Keby z toho chlapec nemal mať niečo, tak by určite nešiel. Taktiež vedela o tom, že sa obžalovaný s bratom pohádali, ale Y. Z. je spravodlivý.

Svedok Z. Z. v prípravnom konaní po zákonom poučení vypovedal, že v septembri 2014 prišiel bývať k synovi, obžalovanému V. Z., do G. G., pričom tam býval so synom a vnukom. V čase, keď vnuk V. chodil na športové gymnázium, tak začal bývať spoločne s nimi. Celý čas sa obžalovaný o syna staral, vedel, že mu dával aj nejaké peniaze, ale nevedel uviesť koľko. Bolo to medzi nimi niečo ako vreckové, ale jemu sa nespovedali. Potom vnuk prestúpil do H., a tvrdil, že ho otec vyhodil, ale on ho tam videl stále a chodieval aj s frajerkou. Išiel do inej izby, lebo si vodil aj priateľku, ale on sa do toho nestaral. Obžalovaný synovi zakupoval drahé tričká, drahé nohavice, stále tie veci nosieva. Spoločne bývali do 18. 01. 2016, kým im nezomrela mama. Vnuk V. sa presťahoval o niečo skôr, asi tri týždne. Presťahovali sa do bytu nevesty K. Z., kde bývali aj s vnučkou V., ktorá mu bola zverená do osobnej starostlivosti. Do apríla 2014 takto bývali všetci spoločne, a potom jeho druhý syn, Y. Z., vybavil obžalovanému prácu v Č., kam obžalovaný odišiel. Obžalovaný synovi zakupoval oblečenie, nevidel, či mu dával nejaké peniaze. Vedel o tom, že cez účet Y. Z. bolo vnukovi zaslaných 200,- Eur ako výživné, či bolo zaslané aj viac, nevedel uviesť. Vnuk má platný rozsudok ohľadne výživného, ten, čo mala ešte jeho mama, kde bola suma 4.000,- Sk. Taktiež vedel o tom, že syn zasielal vnukovi aj nejaké farebné obálky, ale vnuk nikdy nepriznal, že sa v nich nachádzali peniaze, vnuk sa ich vždy snažil prevziať sám. Od schránky mali kľúče všetci traja, a aj vnučka V. viackrát zobrala poštu, a keď sa jej pýtal, čo to je, povedala že je to pre V. a dala mu to do skrine. On tie farebné obálky registroval, ale vnuk mu to ani nepovedal. Dňa 09. 09. 2016 mu od obžalovaného prišla sms v znení „ahoj poslal som ti kilo prvou triedou doporučené“. Nevedel, že mu bola zaslaná omylom, a že peniaze poslal obžalovaný synovi. Vnuk to do dnešného dňa nepriznal a svedok sa čudoval, odkiaľ má peniaze, lebo si kupoval samé proteíny, injekcie a kadečo, čo je dosť drahé, ale zubnú pastu, mydlo a prach na pranie nekúpil vôbec. Vnuk má platiť elektrinu vo výške 35,- Eur, ale zaplatil asi len 6-7 krát. Toho času, keď je študentom, tak všetko platí svedok sám. Vnuk do bytu chodieval len občas a dáva si prať veci, do domácnosti neprispieva vôbec, okrem toho mu boli prostriedky pozastavené, sociálna poisťovňa a úrad práce mu ich pozastavili a ešte ich nemá vyplácané. Na záver uviedol, že vedel o tom, že vnuk bol za obžalovaným v Č., kde ho zobral strýko Y. Z.. Raz mu vnučka hovorila, že ku starkej chodievala pošta od otca, kde zvykol posieľať peniaze, tak podľa neho aj vnuk V. tak dostával peniaze.

Svedkyňa G. Š. v prípravnom konaní po zákonom poučení vypovedala, že má vedomosť o tom, že V. Z. podal na otca trestné oznámenie za neplnenie si vyživovacej povinnosti. V. je jej vnuk zo strany matky, ktorá v januári 2016 zomrela na krvácanie do mozgu. Nevedela, či obžalovaný uhrádzal jej dcére výživné, dcéra jej tvrdila, že jej neplatil, prípadne jej dal 10 - 20 Eur, ale ako to skutočne bolo, nevedela uviesť. Keď vnuk V. nastúpil do prvého ročníka strednej školy v G. G., tak začal bývať u otca. Dcéra dostala byt od mesta L. asi v polovici júna 2015 a vtedy vnuk prišiel ku nej bývať s tvrdením, že ho otec vyhodil. Nevedela však uviesť, či sa zdržiaval u dcéry, lebo tá jej tiež veľa vecí nepovedala. Celodenná starostlivosť bola na otcovi a staral sa aj dedo Z. Z., lebo býval u nich. Vedela o tom, že vnuk si chodil pýtať peniaze aj ku mame. Čo sa ale dialo v domácnosti v G. G. nevedela uviesť. Vnuk V. Z. chodil veľmi pekne oblečený, otec mu kupoval značkové oblečenie, chodieval slušne oblečený, a jej dcéra mu právala. Vnuk mal od malička všetko, jeho by si k sebe nezobrala, lebo sa nevie správať. V čase, keď bola dcéra ešte na prístrojoch, tak sa otec a starý otec presťahovali z G. G. do L., do bytu jej dcéry, bolo to v deň, keď dcéra zomrela. Dozvedela sa aj od Z. Z., keď V. O. otca z bytu vyhodil, ale nevedela presne uviesť kedy, asi dva mesiace po pohrebe dcéry. Od apríla 2016 tam asi nebol, a bolo to po hádke medzi otcom a vnukom. Na jej adresu od obžalovaného boli zaslané v obálke peniaze pre V.. Vtedy sa starý otec s ňou vyvadil, ale teraz chodievajú cez ňu len obálky, zalepené listy pre V., ktoré neotvára. Nepovedala jej, či v listoch chodievajú aj peniaze. Nikdy sa nedozvedela, či chodievajú listy aj vnukovi V.. Ten jej tvrdil, že otec neplatí. S vnukom sa aj málo stretáva, lebo keď ku nim ide, tak nie je doma. Momentálne chodí na vysokú školu a domov chodieval málo. V. písala otcovi, aby poslal peniaze, a on poslal. Dedo nemá toľko peňazí. V. bola s otcom v kontakte, kým ho nevzali do väzby. Vnuk V. býval v telefonickom kontakte s otcom. Teraz na otca nadáva, a nevedela uviesť, či sú v kontakte. Vnuka sa pýtala, či dostal od obžalovaného peniaze, ale ten sa jej k tomu nevyjadril. Nevedela ani, že bol v zahraničí, povedala jej to len V..

V prípravnom konaní bola vypočutá ako osoba mladšia ako 18 rokov aj svedkyňa V. Z. N., dcéra obžalovaného, ktorá po zákonom poučení v podstate uviedla, že býva v spoločnej domácnosti s bratom a starým otcom, stará sa o ňu starý otec. Ona vyjde s každým, ale podľa nej starý otec s jej otcom nemajú dobrý vzťah, ani jej brat s otcom. Bývali spolu aj s otcom, niekedy od zimy asi do polky apríla. Dovtedy teda s nimi býval aj otec, ktorý sa o nich staral a kupoval im aj veci. Otec od nich odišiel lebo sa pohádali s bratom, brat ho vyhodil. Vtedy odišiel do Č., tam mu jej ujo našiel prácu. Jej otec dvakrát

poslal v obálke ku starkej 30,- Eur a 20,- Eur, potom jej raz po frajerke X. Š. poslal 20,-Eur. O tom, či jej brat dostal nejaké peniaze sa nerozprávali, o finančných veciach sa spolu nebavila. Nevedela teda, či otec posielal aj nejaké obálky bratovi, ale jej posielal. Brat občas chodí brigádovať do Tesca, odkiaľ má peniaze, taktiež aj zo sirotského. Ku nim domov prišla asi trikrát obálka, čo jej otec poslal, keď už bol vo väzení. S otcom si píšu, ale otec s jej bratom nie sú v kontakte, otec mu asi raz napísal list, a to bolo všetko. Vedela teda len o tom jednom raze, keď mu poslal list. Ak chodili nejaké obálky ku starkej, tak tie dala vždy jej, ale nespomínala jej, či prišli nejaké obálky aj pre jej brata, ani si nikdy uňho nejakú obálku nevšimla.

Svedkyňa K.. Š. N. v prípravnom konaní po zákonom poučení vypovedala, že maloletá V. Z. bola riadne vyšetrovateľom oboznámená s dôvodom výsluchu, porozumela poučeniam a samostatne vypovedala, bez významnejších prejavov napätia. Hovorila pomerne vecne, je možné, že ku niektorým otázkam odpovedala vyhýbavo, zrejme z dôvodu, že má so všetkými v rodine dobré vzťahy, a nechcela ich komplikovať, aj vzhľadom k tomu, že matka zomrela a otec jej vo väzbe.

Svedok Y. Z., brat obžalovaného, v prípravnom konaní po zákonom poučení vypovedal, že synovec V. Z. žil od strednej školy so starým otcom Z. Z. a obžalovaným v spoločnej domácnosti v G. G., pretože tam aj chodil aj do školy. Všetci sa presťahovali až po tom, ako umrela K. Z.. On dlhodobo žije v Č. V., kde žiadal aj o občianstvo, žije tam asi 13 rokov. Keďže ho tam už dlho poznajú, vybavil cez kamaráta v Z. J. J. prácu pre obžalovaného, pričom jeho prvá mzda vo výške 5.850,- Kč išla na jeho účet, dňa 06. 05. 2016, lebo mu ju nemali kam vyplatiť, a obžalovaný ho požiadal, aby vyplatil 150,- Eur jeho synovi ako výživné. Z účtu teda V. Z. poslal 150,- Eur, zvyšnú časť vyplatil bratovi. Okrem toho ešte cestoval na N., kde V. odovzdal sumu 150,- Eur ako výživné od otca, pričom ďalších 50,- Eur išlo V., teda spolu 200,- Eur. Viac žiadne iné peniaze deťom nedával ani neprevádzal, ani nemal vedomosť, či niečo posielal obžalovaný, lebo keď tam prišiel, tak peniaze nemal a otec mu dával na cestovné. Obžalovaný prišiel do Č. asi v polovici apríla 2016. V júli 2016 odišiel obžalovaný z Z., ale nevedel uviesť kam. Vedel o tom, že mladý V. vykladal v noci auto aj napriek tomu, že starý otec povedal, že na druhý deň ho vyložia, a to bolo po tom, čo obžalovaného v G. zadržali, ale či skutočne v aute boli peniaze, nevedel uviesť. Taktiež vedel o to, že obžalovaný by pre syna spravil možné aj nemožné. Vždy mal dostatok, hrával basketbal, a obžalovaný mu kupoval značkové tenisky, vždy mal úplne všetko, značkové oblečenie, bol rozmaznávaný aj matkou, aj otcom. Pokiaľ obžalovaný zarábala, do poslednej chvíle, kým ho nezobrala polícia, tak deťom určite peniaze posielal, na deti vždy myslel. Nevedel uviesť, akým spôsobom im posielal peniaze, ani nevedel uviesť, či im nejaké peniaze posielal. Čo sa deje doma vie len od svojho otca, mladý V. sa stravuje z toho, čo otec navarí a okrem toho si niekedy robí niečo aj sám, ale do domácnosti nedáva nič. Nájomné platí jeho otec, s ním sa mladý často háda, ale študuje na vysokej škole v banskej Bystrici, tak býva na internáte, a domov chodí len keď potrebuje niečo opraviť.

Podľa § 269 a § 253 ods. 2 Trestného poriadku súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov, a to: výzva na zaplatenie (č.l. 7), prehľad dlžného výživného (č.l. 8, 88 - 89), výpis z účtu (č.l. 74 - 81), listové zásielky (č.l. 82 - 84), sms správy (č.l. 85 - 87), rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 32P/191/2007 (č.l. 90 - 92), rodný list (č.l. 93), potvrdenie o návšteve školy (č.l. 94 - 97), úmrtný list (č.l. 98), rozhodnutie ÚPSVaR (č.l. 99), rozhodnutie Okresného súdu Topoľčany (č.l. 100 - 115), správa ZVJS (č.l. 148), správa ÚVV a ÚVTOS Nitra (č.l. 149 - 152), správa evidencie väzňov (č.l. 153), správa ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou (č.l. 154 - 169), potvrdenie o exekúcii (č.l. 170), správa Sociálnej poisťovne (č.l. 171 - 173), prehľad zamestnávateľov (č.l. 174), správa Sociálnej poisťovne (č.l. 175 - 176), správa ÚPSVaR (č.l. 177), správy Okresného úradu Banská Bystrica (č.l. 178 - 181), evidencia priestupkov (č.l. 182 - 184), odpis registra trestov obžalovaného (č.l. 187 - 189), správa ÚVTOS Martin (č.l. 230, 240), odpis registra trestov obžalovaného (č.l. 244 - 246), potvrdenie o úhrady dlžného výživného (č.l. 252).

Po vykonaní a zhodnotení vyššie uvedeného dokazovania súd dospel k nasledovným skutkovým a právny záverom.

Vina obžalovaného bola podľa názoru súdu bez akýchkoľvek dôvodných pochybností preukázaná. Obžalovaný sa ku dlžnému výživnému nevedel vyjadriť, uvádzal jednotlivé sumy, ktoré mal posielat synovi ako výživné. Taktiež sa bránil tým, že vo väzbe aj výkone trestu nahlásil vyživovaciu povinnosť voči obom deťom. V tejto súvislosti ale súd poznamenáva, že obdobie, od kedy bol zadržaný, mu nebolo kladené za vinu, súd preto aj upravil skutkovú vetu rozsudku, keď obdobie ohraničil posledným dňom

mesiacu október 2016, pretože 14. 11. 2016 bol zadržaný, takže sa mesiac november 2016 mu už vyživovacia povinnosť nevznikla. Podľa jednotlivých výpovedí obžalovaný opustil spoločnú domácnosť so synom v apríli 2016, a od vtedy nepravidelne prispieval na výživu svojho syna. Súd taktiež zohľadnil jednotlivé platby, ktoré obžalovaný vykonal ako úhradu výživného, ktoré boli aj preukázané. V konaní sa ale obžalovanému nepodarilo potvrdiť, že uhradil celé zameškané výživné, a potom ostalo neuhradených 179,46 Eur (132,78 Eur krát 7 mesiacov, mínus 750,- Eur, ktoré preukázateľne uhradil). V zmysle uvedeného potom súd uznal vinu obžalovaného v zmysle podanej obžaloby, s úpravou rozhodného obdobia a výšky zameškaného výživného v zmysle § 122 ods. 13 Trestného zákona, prihladnuc teda na jednotlivé úhrady zameškaného výživného.

Podľa § 122 ods. 13 Trestného zákona ak obvinený pokračuje v konaní, pre ktoré je stíhaný, aj po oznámení vznesenia obvinenia, posudzuje sa také konanie od tohto procesného úkonu ako nový skutok; to neplatí, ak ide o trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207. V takom prípade ide o pokračovanie konania až do doby, kým je vyhlásený rozsudok súdu prvého stupňa alebo pokiaľ sa súd druhého stupňa neodobral na záverečnú poradu.

Podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona kto najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplní, čo aj z nedbanlivosti, zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrovávať iného, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 62 ods. 3 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine v znení neskorších predpisov každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Neplnením vyživovacej povinnosti sa rozumie stav, keď oprávnená osoba nedostane všetko, čo je obsahom vyživovacej povinnosti. Súd nie je viazaný rozhodnutím, ktorým bola táto povinnosť určená v občianskoprávnom konaní, vrátane rozsahu výživného. Pri rozhodovaní o vine súd rozsah vyživovacej povinnosti posudzuje samostatne, a preto môže vychádzať z iného rozsahu vyživovacej povinnosti obžalovaného, než občianskoprávny súd.

Obžalovaný V. Z. tak svojim konaním naplnil všetky obligatórne zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa 207 ods. 1 Trestného zákona, pretože najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne riadne neplnil svoju zákonnú povinnosť vyživovať iného.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd vychádzal zo zásad pre ukladanie trestov uvedených v § 34 Trestného zákona. V prípade obžalovaného súd nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 Trestného zákona. Súd prihliadol na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, t.j. že už bol za trestný čin odsúdený. Vzhľadom na prevahu priťažujúcich okolností nad poľahčujúcimi musel súd v zmysle § 38 ods. 4 Trestného zákona zvýšiť dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Trestná sadzba trestu odňatia slobody potom predstavuje 8 mesiacov až 2 roky.

Zo správ na obžalovaného vyplýva, že sa v minulosti dopustil 24 priestupkov. Z odpisu registra trestov obžalovaného je zrejmé, že bol doposiaľ 8 krát súdne trestaný, naposledy mu bol rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 1T/35/2014 zo dňa 24. 05. 2017, v spojení s uznesením Krajského súdu Nitra sp. zn. 2To/42/2017 zo dňa 02. 08. 2017 uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 roky.

Súd potom obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, teda na samej dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Súd nemohol rozhodnúť o podmienčnom odklade uloženého trestu, pretože by to bolo v rozpore s § 49 ods. 2 Trestného zákona, keďže obžalovaný trestný čin spáchal počas plynutia skúšobnej doby podmienčného odsúdenia (rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 6T/52/2012 zo dňa 05. 06. 2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v banskej Bystrici sp. zn. 2To/95/2014). Takýto trest je podľa názoru súdu na nápravu páchatel'a, ochranu spoločnosti, ako aj z pohľadu generálnej a individuálnej prevencie postačujúci, a zároveň zabráni obžalovanému v páchaní ďalšej trestnej činnosti a dostatočne zabezpečí jeho prevýchovu. Tento trest zároveň postihuje len páchatel'a trestného činu. Súd pri ukladaní trestu a jeho výmery prihliadol na obdobie neplnenia vyživovacej povinnosti, ako aj na výšku zameškaného výživného, okolnosti prípadu

a doterajšiu starostlivosť obžalovaného o svoje deti. Preto súd uložil trest na dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný bol v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, súd ho v zmysle § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona pre výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, v lehote 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici.

Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného;
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech;
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech;
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli;
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli;
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu;
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.